

Η «Ενδοχώρα»

Η *Ενδοχώρα* (1963-1967) εκδόθηκε από συντακτική ομάδα φιλολόγων. Αργότερα η ίδια ομάδα εξέδωσε και το περιοδικό *Δοκιμασία* (1973-1974). Η ύλη των δύο αυτών περιοδικών παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον με το αναθεωρητικό πνεύμα που διακρίνει ιδιαίτερα τις μελέτες και τα δοκίμια, γραμμένα από μεταπολεμικούς συγγραφείς, κυρίως φιλολόγους με επαρκή γνώση της νεοελληνικής λογοτεχνίας, αλλά και της αρχαίας γραμματείας, απ' όπου και μεταφράζουν. Κρίνοντας από τις μεταφράσεις που δημοσιεύονται και από παραπομπές των δοκιμίων τους, πιστοποιούνται και οι γνώσεις τους για τη λογοτεχνική πρωτοπορία.

Η «Επιθεώρηση Τέχνης»

Η *Επιθεώρηση Τέχνης* συνεχίζει να εκδίδεται από την ίδια ομάδα, η οποία χωρίς να υποστέλλει το επαναστατικό της φρόνημα, ολοένα και περισσότερο σε αυτή φάση, αρνείται να σιωπήσει για τις οφθαλμοφανείς παραβιάσεις των ελευθεριών από τη σοβιετική ηγεσία, εξαντλώντας τα όρια 'συνοδοιοπορίας'. Όταν σε δικαστήριο της Μόσχας καταδικάζονται σε πολυετή φυλάκιση οι συγγραφείς Σινιάφσκι και Ντάνιελ, με πρωτοβουλία μερίδας του συντακτικού προσωπικού του περιοδικού – σε διαφωνία με την ηγεσία της νόμιμης Αριστεράς (ΕΔΑ) – υπογράφεται από 25 συγγραφείς και καλλιτέχνες της ευρύτερης Αριστεράς η «Διαμαρτυρία Ελλήνων διανοομένων για την καταδίκη των Σοβιετικών συγγραφέων» (Γενάρης-Φλεβάρης 1966, τεύχ. 133-134, σ. 38).

Από την άλλη πλευρά, με το ίδιο σθένος, αντιδρώντας στην πρωτοβουλία του υπουργού Εσωτερικών Γεωργίου Ράλλη να μετονομάσει το χωριό Κορυσχάδες –όπου ήταν η έδρα της κυβέρνησης της “ελεύθερης Ελλάδας” στα χρόνια της Κατοχής–, το περιοδικό προκηρύσσει διαγωνισμό αντιστασιακού διηγήματος και συγκροτεί επιτροπή για τη βράβευσή με ανθρώπους εκτός ή και πέραν κομματικής ένταξης: Γ. Π. Σαββίδης, Λουκής Ακρίτας, Λέων Κουκούλας και Α. Αργυρίου, που συμπληρώνουν τους Μάρκ. Αυγέρη, Κ. Κουλουφάκο και Δημ. Ραυτόπουλο.

Σε διάκριση με τα στερεότυπα της δογματικής Αριστεράς, το περιοδικό αφιέρωσε ένα τεύχος στον Πικάσσο, τον οποίο το 1947 καταδίκασε ο Αντρέι Ζντάνοφ, ενώ πολλά κείμενα τηρούσαν ικανές αποστάσεις από το ζύγωμα: ακμή-παρακμή. Μέσα σε αυτή την αντίληψη ανήκει και το αφιέρωμα στον Κ. Π. Καβάφη, την ύλη του οποίου κατάρτισε ο Στρ. Τσίρκας, αναδημοσιεύοντας παλαιά κείμενα καβαφιστών, κείμενα του

